

РЕШЕНИЕ

№ 29962

гр. София, 27.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **2008** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 2902 от 27.01.2026 г. и вх. № 5687 от 17.02.2026 г. по описа на Административен съд -София град (АССГ), подадена от Л. Ц. И., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез процесуалния представител адв. Х. Р., САК, със съдебен адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 5 срещу Решение № 4332р-80412 от 07.11.2025 г. издадено от началник на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което е отказана регистрация на превозно средство марка „А.“, модел „А3“, с полски регистрационен номер PR01231, собственост на оспорващия.
С жалбата се отправя молба до съда да отмени обжалваното решение, тъй като е необосновано и незаконосъобразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения. В хода на съдебното производство, жалбоподателят е редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К., преупълномощена от адв. Р.. Поддържа жалба и предлага да се отмени обжалвания акт. Претендира сторените съдебно-деловодни разnosки, съгласно депозиран списък.
Ответникът – началник на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. П., който оспорва жалбата и предлага да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, след като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:
На 22.01.2025 г. оспорващият е подал Заявление № УРИ 433200-7855 от 22.01.2025 г., към което са приложени документи за регистрация на превозно средство „А.“, модел „А3“. Във връзка със

заявената услуга са били изискани събрани материали от предходно извършени процесуални действия, с цел вземане на решение от ответника по регистрацията или отказ от такава на представеното превозно средство.

От наличните към 22.01.2025 г. писмени документи, съдържащи се в административната преписка, се установява, че на 08.06.2022 г. превозно средство марка „А.“, модел „А3“, с номер на рама по документи W., с табели с полски регистрационен номер PRA01231, собственост на Л. Ц. И., е представено в ОПП-СДВР за първоначална регистрация, където при огледа на същото от служителите на ОПП-СДВР е възникнало съмнение за истинността на номера на рамата. Била е назначена и изготвена експертна справка № 116-Е/2022 г. от младши експерт при О.-СДВР, в която е посочено следното: „-номерът на рамата на тази марка и модел автомобили се намира на хоризонтална метална повърхност до преден десен макферсон на подкалника;

-при визуално изследване на номера на рамата и областта около нея се установи различие в начина на изписване на номера на рамата, сравнено с наличните каталожни данни – „EUVID“;

- при механично въздействие боята се отчупва на люспи и се отнема лесно;

-под боята липсва стандартното защитно покритие (основа) полагано от завода производител;

-след отнемане на повърхностния слой боя, върху металната повърхност на която е набит номера на рамата се наблюдават трасологични следи от металообработващ инструмент;

-стикерът, кореспондиращ с номера на рамата се отлепя без да се разрушава. Като не отговаря на стандарта от завода производител.

Резултата от изследването дава основание за извода, че има промяна в съдържанието на номера на рамата, като по механичен начин е заличено първоначалното съдържание на номера на рамата и на негово място е сега видимия номер“.

С приемо-предавателен протокол докладна записка УРИ 4332р-30628 от 08.06.2022 г. , документите и автомобила са предадени на служител на 02 РУ- СДВР. След предаване събраните документи на 02 РУ – СДВР е образувано досъдебно производство (ДП) № 1322/22 по описа на 02 РУ-СДВР и пр. пр. № 28809/22 г. по описа на Софийска районна прокуратура (СРП). От приетото по делото като писмено доказателство Постановление от 20.12.2024 г. на СРП се установява, че наказателното производство е прекратено и е върнат лекият автомобил на неговия собственик. За да бъде прекратено наказателното производство, наблюдаващият прокурор се е мотивирал, че видно от изготвеното заключение по ДП има извършени промени в първоначалното съдържание на номера на рамата на изследвания л.а. А. А3 с рег. № PRA 01231 (полска регистрация). Експертът е категоричен, че по механичен път е заличено първоначалното съдържание и на негово място е набито сега видимото съдържание на номера на рама, който е “W.”. При извършената допълнителна обработка по метода „ецване“ на участъка, съдържащ номера на рама, не са проявени други символи, различни от сега видимите. Отбелязано е, че няма данни въпросното МПС да се издирва в страната и чужбина от компетентните органи като средство или предмет на конкретно престъпно посегателство. Допълнително в Постановлението на СРП е записано, че единствен актуален законен собственик на цитираното МПС е Л. И.. Въпросният автомобил А. А3 Sportback с рама № W. е произведен на 26.08.2013 г. за Германия. На 20.09.2013 г. А.-то е регистрирано на името на първия му собственик – полският гражданин Дембски Д., живущ в [населено място], Република Полша. На 02.03.2022 г. е сключен договор за покупко-продажба между Дембски Д. и „Панос Луксори Карс“ ЕООД за парична сума в размер на 7 000,00 евро. Впоследствие МПС било докарано на самоход до Република Гърция. С договор за покупко-продажба от 06.06.2022 г. „Панс Луксори Карс“ ЕООД и управител Елефтериа Е. Капоци (гръцка гражданка) прехвърля собствеността върху А.-то на Л. Ц. И. за сумата от 15000,00 лв. Преди това на 03.06.2022 г. колата била докарана с гръцки автовоз до автокъща на фирма

„Глобалс груп ауто“ ЕООД, находяща се а адрес [населено място], [улица]. Продажната цена е заплатена изцяло по сметка на продавача в БАКБ, за което има издадена фактура с № [ЕГН] от 06.06.2022 г. Във всички съпътстващи (придружаващи документи/договори за покупко-продажби, международна товарителница, полски технически паспорт с № 2819028, полски талон за регистрация с № 3664543) автомобилът фигурира със сега видимото съдържание на рама № W.. На база на така посочените данни, СРП прави извод, че констатираната интервенция в идентификационния номер на рамата категорично е била извършена в чужбина, а не на територията на Република България.

При тези данни ответникът, на основание чл. 143, ал.1 и ал. 3 ЗДвП, Раздел II, чл. 6 от Наредба № 8121з-I от 02.01.2018 г. и чл. 7, ал.1 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г., е отказал регистрация на превозно средство марка „А.“, модел „А3“, с номер на рама по документи W., с табели с полски регистрационен номер PRA01231, собственост на Л. Ц. И., тъй като не може да се установи поставения от производителя идентификационен номер на рамата (шасито) на превозното средство, с решение № 433р-80412 от 12.11.2025 г.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от лице, за което е налице правен интерес от оспорването, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С разпоредбите на 143, ал. 3 от ЗДвП и Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторни превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства законодателят е определил условията и реда за първоначалната регистрация, промените в регистрацията, пускането в движение и спирането от движение, отчета на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, собственост на български физически и юридически лица.

Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 ЗДвП предписва, че пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. Процедурата по извършване на регистрацията е регламентирана в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. издадена от министъра на вътрешните работи, чийто чл. 5, чл. 12 и чл. 13 предписват необходимите за представяне от собственика документи и дължимите от компетентните органи задължителни проверки за идентификация на МПС.

Наредба № I-45 е издадена на основание чл. 140, ал. 2 от Закона за движение на пътищата. По аргумент от чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. компетентни органи да извършват регистрацията на превозните средства, респ. прекратяването на такава, са звената "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР (ОДМВР) по постоянния адрес на собственика. Посоченото определя, че органът, който е компетентен да се произнесе по искането за прекратяване на регистрацията е началникът на отдел "Пътна полиция" - СДВР. От което следва, че актът е издаден от компетентен орган.

В случая е спазена писмената форма за издаване на акта, но е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, а именно липсват мотиви, които да обосноват крайния му резултат, или нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Единственият спорен въпрос по делото е дали са налице предпоставките за регистриране на процесния лек автомобил. Останалите данни са изяснени и подробно описани в Постановление № 20.12.2024 г. на СРП за прекратяване на ДП № 1322/22 г. по описа на 02 РУ – СДВР, както и че

е прието, че номерът на рамата на автомобила е W. (по документи), полска регистрация, първи собственик полски гражданин и настоящ собственик жалбоподателя, както наличието на интервенция в номера на рамата и липсата на други символи, различни от видимите. Не е спорно, че прокуратурата е върнала автомобила на Л. И..

Нито едно от безспорните обстоятелства не е обсъдено при постановяване на обжалваното решение, каквото е изискването на чл. 5, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. който разпорежда изрично предвижда ори регистрация звената на МВР извършват необходимите проверки за: 1. идентификация на превозното средство, в случаите, когато се изисква; 2. Достоверността на представените документи и данните на собственика; 3. Произхода на превозното средство; техническата изправност на превозното средство и неговото комплектоване. В обжалвания акт не се съдържат данни дали ответникът е използвал национални и международни информационни фондове, технически методи и средства (чл. 5, ал. 4 от същия подзаконов нормативен акт) и не е посочено дали е сезирана или не комисията по ч. 7, ал.3 от тази Наредба, още повече, че процесният автомобил е представен за регистрация повторно след приключването на наказателно производство и връщането му на неговия собственик.

Във връзка с горното следва да се има предвид, че съгласно чл. 143, ал. 1 от Закона за движение по пътищата пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. Забранено е заличаването и/или подправянето на идентификационния номер и номера на двигателя на превозното средство. Според ал. 3 на същия член пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя, с изключение на изоставено, конфискувано или отнето в полза на държавата и предоставено за нуждите на бюджетна организация, като регистрацията на пътно превозно средство се извършва след поставяне на нов идентификационен номер по ред, определен с наредба на министъра на вътрешните работи. Според ал. 4, възстановяването на идентификационния номер се извършва по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Следователно, законодателят не въвежда абсолютна забрана за регистрация на автомобил с подправен, заличен или повреден идентификационен номер, но такава регистрация е допустима само по силата на чл. 143, ал. 4 ЗДвП при възстановяване на автентичния идентификационен номер, поставен от производителя.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното решение е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липсата на мотиви, тъй като административният орган се е задоволил единствено в изброяване на фактите по случая, без да изложи конкретни изводи по тях, които да кореспондират с изписаните правни основания. Следва да се отбележи, че изписване на правните основания не е достатъчно, за да бъде един административен акт законосъобразен.

С оглед посоченото жалбата срещу Решение № 4332р-80412 от 07.11.2025 г. издадено от началник на ОПП-СДВР следва да бъде уважена като основателна, оспореният административен акт отменен и преписката изпратена на административния за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания в настоящето решение по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора, следва да се уважи молбата на оспорващия за присъждане на сторените от него съдебно-деловодни разноски в общ размер на 405,11 евро, от които 5,11 евро – държавна такса и 400,00 евро заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 във връзка чл. 172, ал. 2, пр. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. Ц. И., Решение № 4332р-80412 от 07.11.2025 г. издадено от началник на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА заявление УРИ 433200-7855 от 22.01.2025 г., подаденото от Л. Ц. И. на началника на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания в настоящето решение по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Л. Ц. И., ЕГН [ЕГН], сторените съдебно деловодни разноски в общ размер от 405,11 (четиристотин и пет евро и единадесет цента) евро.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: